

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเพื่อวิเคราะห์รูปแบบการประเมินผลการฝึกประสบการณ์
วิชาชีพ ของอาจารย์นิเทศก์ในวิทยาลัยครู กลุ่มนครหลวง ผู้วิจัยได้เสนอผลการ
วิเคราะห์ข้อมูล เป็น 5 หัวข้อดังนี้

1. รูปแบบการประเมินผล และการให้ระดับคะแนนการฝึกประสบการณ์
วิชาชีพของอาจารย์นิเทศก์ ในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง
2. มติที่มุ่งประเมินและวิธีให้คะแนนในแต่ละมิติของอาจารย์นิเทศก์ใน
วิทยาลัยครู กลุ่มนครหลวง
3. องค์ประกอบที่ไร้พิจารณาเปลี่ยนแปลงระดับคะแนนแก่นักศึกษาฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพ ของอาจารย์นิเทศก์ในวิทยาลัยครู กลุ่มนครหลวง
4. ปัญหาในการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของอาจารย์นิเทศก์
ในวิทยาลัยครู กลุ่มนครหลวง
5. ความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ในวิทยาลัยครู กลุ่มนครหลวง ต่อการ
ตัดสินระดับคะแนนเป็น 2 ระดับ คือ ผ่านและไม่ผ่าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. รูปแบบการประเมินผล และการให้ระดับคะแนนการฝึกประสบการณ์
วิชาชีพของอาจารย์นิเทศก์ ในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง
จากการสัมภาษณ์อาจารย์นิเทศก์เกี่ยวกับรูปแบบการประเมินผลและการให้
ระดับคะแนนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของอาจารย์นิเทศก์ ที่นิเทศ วิชาที่มีเฉพาะฝึกสอน
คือ วิชาวิทยาศาสตร์ 6 คน คณิตศาสตร์ 4 คน สังคมศึกษา 29 คน ภาษาไทย 19 คน
ภาษาอังกฤษ 11 คน คหกรรมศาสตร์ 15 คน และศิลปศึกษา 4 คน วิชาที่มีทั้งฝึกสอน
และฝึกงาน คือวิชาเกษตรกรรม 11 คน บริหารรักษาศาสตร์ 4 คน และแนะแนวการศึกษา

8 คน และวิชาที่มีเจตาะฝึกงาน คือวิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา 8 คน รวมทั้งสิ้น 117 คน พบว่า อาจารย์นิเทศก์ได้ประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยให้รูปแบบอิงเกณฑ์ 101 คน รูปแบบของความงอกงาม 14 คน และไม่ได้ประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้วยตนเอง 2 คน เมื่อพิจารณาสัดส่วนจำนวนอาจารย์นิเทศก์ ที่ให้รูปแบบการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูปแบบอิงเกณฑ์และรูปแบบของความงอกงาม จำแนกตามวิชาที่นิเทศ แล้ว ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 สัดส่วนจำนวนอาจารย์นิเทศก์ในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง ที่ใช้รูปแบบการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ รูปแบบอิงเกณฑ์และรูปแบบอิงความงอกงามจำแนกตามวิชาที่นิเทศ

วิชาที่นิเทศ	อิงเกณฑ์		อิงความงอกงาม	
	จำนวนคน	สัดส่วน	จำนวนคน	สัดส่วน
วิชาที่มีฝึกสอน				
วิทยาศาสตร์	5	0.83	1	0.17
คณิตศาสตร์	4	1.00	0	0.00
สังคมศึกษา	22	0.81	5	0.19
ภาษาไทย	17	0.89	2	0.11
ภาษาอังกฤษ	9	0.82	2	0.18
คหกรรมศาสตร์	14	0.93	1	0.07
ศิลปศึกษา	3	0.75	1	0.25
วิชาที่มีฝึกสอนและฝึกงาน				
เกษตรกรรม	9	0.90	1	0.10
บรรณารักษศาสตร์	4	1.00	0	0.00
แนะแนวการศึกษา	8	1.00	0	0.00
วิชาที่มีฝึกงาน				
นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	6	0.86	1	0.14
รวม	101	0.88	14	0.12

จากตารางที่ 2 พบว่าสัดส่วนจำนวนอาจารย์นิเทศก์ในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงที่ใช้รูปแบบการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามรูปแบบอิงเกณฑ์มีค่ามากกว่า (0.88) สัดส่วนที่จำนวนอาจารย์นิเทศก์ที่ใช้รูปแบบอิงความงอกงาม (0.12)

เมื่อพิจารณาตามวิชาที่นิเทศ พบว่าในวิชาที่มีเฉพาะฝึกสอน สัดส่วนจำนวน

อาจารย์พิเศษที่ใช้รูปแบบอิงเกณฑ์ค่าตั้งแต่ 0.75 ถึง 1.00 โดยวิชาคณิตศาสตร์
มีค่าสัดส่วนจำนวนอาจารย์พิเศษที่ใช้รูปแบบอิงเกณฑ์มากที่สุด และวิชาศิลปศึกษา
มีค่าสัดส่วนจำนวนอาจารย์พิเศษที่ใช้รูปแบบอิงเกณฑ์น้อยที่สุด

วิชาที่มีทั้งฝึกสอนและฝึกงานพบว่าสัดส่วนจำนวนอาจารย์พิเศษที่ใช้
รูปแบบอิงเกณฑ์ใกล้เคียงกันคือมีค่าตั้งแต่ 0.90 ถึง 1.00

ส่วนวิชาที่มีเฉพาะการฝึกงาน ซึ่งมีวิชาเกี่ยวข้องคือ นวัตกรรมและเทคโนโลยี
ทางการศึกษา มีสัดส่วนจำนวนอาจารย์พิเศษที่ใช้รูปแบบอิงเกณฑ์เท่ากับ 0.86

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพนั้น อาจารย์นิเทศก์ทุกคนมี การประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยแบ่งระดับคะแนนเป็น 2 ระดับ คือ ผ่าน และไม่ผ่าน จากการสัมภาษณ์อาจารย์นิเทศก์ ในวิทยาลัยครู กลุ่มนครหลวง เกี่ยวกับการกำหนดระดับคะแนน พบว่า อาจารย์นิเทศก์ที่ประเมินผลการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพรูปแบบอิงความงอกงามนั้น ทุกคนใช้รูปแบบการให้ระดับคะแนนโดยนำ ปริมาณความงอกงามมาตัดสินให้ระดับคะแนน สำหรับเกณฑ์ปริมาณความงอกงามที่ใช้ ตัดสินให้ระดับคะแนนผ่านนั้น อาจารย์นิเทศก์พิจารณาเปรียบเทียบจากผลการนิเทศใน แต่ละครั้งว่านักศึกษาที่มีความงอกงามในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือไม่ แต่ไม่ได้ กำหนดเกณฑ์ปริมาณความงอกงามที่แน่นอนในการตัดสิน

ส่วนอาจารย์นิเทศก์ที่ประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตามรูปแบบ อิงเกณฑ์นั้นทุกคนใช้รูปแบบการให้ระดับคะแนน เป็นแบบอิงคะแนนเปอร์เซ็นต์โดยกำหนด คะแนนเปอร์เซ็นต์ต่ำสุดที่จะประเมินให้ผ่าน แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุดที่อาจารย์นิเทศก์ใช้ตัดสินให้ระดับคะแนนเป็นผ่าน จำแนกตามวิชาที่นิเทศ

วิชาที่นิเทศ	จำนวนอาจารย์นิเทศก์	คะแนนเปอร์เซ็นต์ต่ำสุด	คะแนนเปอร์เซ็นต์สูงสุด	คะแนนที่อาจารย์นิเทศก์ให้		
				\bar{X}	S.D.	C.V.(%)
วิชาที่มีฝึกสอน						
วิทยาศาสตร์	5	50	100	80.00	24.49	30.61
คณิตศาสตร์	4	100	100	100.00	0.00	0.00
สังคมศึกษา	22	50	100	96.59	11.43	11.83
ภาษาไทย	17	50	100	94.71	11.91	12.58
ภาษาอังกฤษ	9	50	100	84.44	22.17	26.26
คหกรรมศาสตร์	14	100	100	100.00	0.00	0.00
ศิลปศึกษา	3	50	100	83.33	23.57	28.29
วิชาที่มีฝึกสอนและฝึกงาน						
เกษตรกรรม	9	50	100	64.55	10.40	16.11
บรรณารักษศาสตร์	4	50	100	70.00	21.21	30.30
แนะแนวการศึกษา	8	50	100	93.75	16.54	17.64
วิชาที่มีฝึกงาน						
นวัตกรรมการและเทคโนโลยี						
ทางการศึกษา	6	70	100	92.50	11.46	12.39

จากตารางที่ 3 พบว่าค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุดที่อาจารย์นิเทศก์ใช้ตัดสินให้ระดับคะแนนเป็นผ่าน ในแต่ละวิชาที่นิเทศมีค่าอยู่ระหว่าง 65 ถึง 100 โดยวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาคหกรรมศาสตร์ มีค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุด ที่ใช้ตัดสินให้ระดับคะแนนเป็นผ่านมีค่าสูงที่สุด และวิชาเกษตรกรรม ค่ามัธยเลขคณิตของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุดที่ใช้ตัดสินให้ระดับคะแนนเป็นผ่านมีค่าต่ำที่สุด

สำหรับการกระจายของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุดในแต่ละวิชาที่นิเทศมีค่าอยู่ระหว่าง 0 % ถึง 31 % โดยวิชาคณิตศาสตร์ และคหกรรมศาสตร์ มีการกระจายของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุดที่ไช้คคสินไให้ระดับคะแนนเป็นผ่านมีค่าค่าที่สุด และวิชาวิทยาศาสตร์ มีการกระจายของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุดที่ไช้คคสินไให้ระดับคะแนนเป็นผ่านมีค่าสูงที่สุด

เมื่อพิจารณาวิชาที่มีฝึกสอนพบว่า ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุดที่อาจารย์นิเทศไให้คคสินไให้ระดับคะแนนเป็นผ่าน มีค่าอยู่ระหว่าง 80 ถึง 100 โดยค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุด ในวิชาวิทยาศาสตร์มีค่าค่าที่สุดและค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุด ในวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาคหกรรมศาสตร์ มีค่าสูงที่สุด สำหรับการกระจายของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุดในวิชาที่มีการฝึกสอน มีค่าอยู่ระหว่าง 0 % ถึง 31 % โดยการกระจายของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุดในวิชาคณิตศาสตร์และวิชาคหกรรมศาสตร์ มีค่าค่าที่สุดและการกระจายของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุดในวิชาวิทยาศาสตร์มีค่าสูงที่สุด

สำหรับวิชาที่มีฝึกสอนและฝึกงานพบว่า ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุดที่อาจารย์นิเทศไให้คคสินไให้ระดับคะแนนเป็นผ่านมีค่าอยู่ระหว่าง 65 ถึง 94 โดยค่ามัธยิมเลขคณิต ของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุด ในวิชาเกษตรกรรมมีค่าค่าที่สุดและมีค่าสูงที่สุดในวิชาแนะแนวการศึกษา สำหรับการกระจายของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุด มีค่าอยู่ระหว่าง 16 % ถึง 30 % โดย การกระจายของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุดในวิชาเกษตรกรรม มีค่าค่าที่สุดและมีค่าสูงที่สุดในวิชาบรรณารักษศาสตร์

ส่วนวิชาที่มีฝึกงาน คือวิชาวัดกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุดที่อาจารย์นิเทศไให้คคสินไให้ระดับคะแนนเป็นผ่าน มีค่า 93 และมีการกระจายของคะแนนเปอร์เซ็นต์ค่าสุด ค่อนข้างน้อย (12 %)

2. มติที่อาจารย์นิเทศก์ในวิทยาลัยครู กลุ่มนครหลวงใช้ประเมินผลการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพ จากการสัมภาษณ์อาจารย์นิเทศก์เกี่ยวกับมติที่มุ่งประเมิน ในการ
ประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สามารถจัดมติที่มุ่งประเมินออกเป็น 3 กลุ่ม คือ
กลุ่มคุณลักษณะของการเป็นครูที่ดี กลุ่มสมรรถภาพการสอนทั่วไป และกลุ่มสมรรถภาพการ
ฝึกงาน ซึ่งรายละเอียดคั้งแสดงในตารางที่ 4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 การแจกแจงความต้องการจำนวนอาจารย์พิเศษจกัศพวทตามมิติที่มุ่งประเมินและจำแนกตามวิชาที่นิเทศ

มิติที่มุ่งประเมิน	วิชาที่นิเทศ	วิชาที่มีฝึกสอน						วิชาที่มีฝึกสอนและวิชาที่มีฝึกงาน				รวม	
		วิทยา ศาสตร์	คณิต ศาสตร์	สังคม ศึกษา	ภาษา ไทย	ภาษา อังกฤษ	คหกรรม ศาสตร์	ศิลป ศึกษา	เกษตร กรรม	บรรณ วิทย ศาสตร์	แนะแนว การศึกษา		นวัตกรรมการศึกษา และเทคโนโลยีทางการศึกษา
กลุ่มคุณลักษณะของการ เป็นครูที่คี่(832)													
1. การแต่งกาย		5	4	27	17	11	15	4	5	4	8	6	106
2. การให้ความร่วมมือและช่วยเหลือโรงเรียน		5	4	25	17	10	15	4	3	4	8	6	106
3. ความรับผิดชอบ		5	4	25	18	10	15	4	7	4	8	7	107
4. การควบคุมอารมณ์		5	4	26	17	10	15	4	3	4	8	6	102
5. มีมนุษยสัมพันธ์		5	4	25	17	10	15	4	3	4	8	6	101
6. การวางตัวและท่วงทีวาจา		5	4	26	17	10	15	4	4	4	8	6	103

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

มิตินำประเมิน	วิชาที่นิเทศ	วิชาที่มีฝึกสอน						วิชาที่มีฝึกสอนและวิชาที่มีฝึกงาน					รวม
		วิทยา ศาสตร์	คณิต ศาสตร์	สังคม ศึกษา	ภาษา ไทย	ภาษา อังกฤษ	คหกรรม ศาสตร์	ศิลป ศึกษา	เกษตร กรรม	บรรณ ารักษ์ ศาสตร์	แนะแนว การศึกษา	นวัตกรรมการศึกษา และเทคโนโลยีทางการศึกษา	
7. ความมีวินัย		5	4	25	17	10	15	4	3	4	8	6	101
8. ความประพฤติ		5	4	25	18	10	15	4	7	4	8	6	106
กลุ่มสมรรถภาพการสอนทั่วไป(557)													
1. แผนการสอน		6	4	25	17	10	15	4	5	1	4	-	91
2. การนำเข้าสู่บทเรียน		6	4	27	17	11	15	4	8	1	4	-	97
3. การสอนและการจัดกิจกรรม		6	4	27	18	11	15	4	10	1	4	-	100
4. การสรุป		6	4	25	17	9	15	4	3	1	4	-	88
5. การวัดและประเมินผล		6	4	25	17	9	15	4	3	1	4	-	88
6. การปกครองชั้นเรียน		6	4	25	19	9	15	4	8	1	4	-	93
กลุ่มสมรรถภาพการฝึกงาน(54)													
1. การปฏิบัติงาน		-	-	-	-	-	-	-	9	3	8	7	27
2. ผลงานที่ผลิต		-	-	-	-	-	-	-	9	3	8	7	27

จากตารางที่ 4 พบว่า มิตินี้ที่อาจารย์นิเทศก์ในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง ใช้ในการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมากที่สุดคือ มิตินี้ที่อยู่ในกลุ่มคุณลักษณะของการเป็นครูที่ดี ซึ่งมิตินี้ที่มีความมากที่สุดคือ มิตินี้ความรับผิดชอบ รองลงมา คือ มิตินี้การแต่งกายและมิตินี้ความประพฤติส่วนมิตินี้ที่อาจารย์นิเทศก์ใช้รองลงมาคือ มิตินี้ที่อยู่ในกลุ่มสมรรถภาพการสอนทั่วไป ซึ่งมิตินี้ที่มีความมากที่สุดคือ มิตินี้การสอนและการจัดกิจกรรม รองลงมาคือมิตินี้การนำเข้าสู่บทเรียน และมิตินี้ที่อาจารย์นิเทศก์ใช้น้อยที่สุดคือมิตินี้ที่อยู่ในกลุ่มสมรรถภาพการฝึกงาน

เมื่อพิจารณาตามวิชาที่นิเทศ พบว่าอาจารย์นิเทศก์ที่นิเทศวิชาที่มีฝึกสอน ประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยใช้นิตินี้ที่มุ่งประเมินใน 2 กลุ่มคือ กลุ่มคุณลักษณะของการเป็นครูที่ดี และกลุ่มสมรรถภาพการสอนทั่วไป โดยอาจารย์นิเทศก์ใช้นิตินี้ที่มุ่งประเมินแต่ละมิตินี้มีจำนวนใกล้เคียงกัน สำหรับมิตินี้ในกลุ่มสมรรถภาพการฝึกงาน ไม่ถูกนำมาใช้ในการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเพราะวิชาที่มีฝึกสอนนี้ไม่มี การฝึกงาน มีเฉพาะการฝึกสอนในเนื้อหาวิชาเอกเท่านั้น

ส่วนอาจารย์นิเทศก์ที่นิเทศในวิชาที่มีทั้งฝึกสอนและฝึกงาน ประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยใช้นิตินี้ที่มุ่งประเมินทั้ง 3 กลุ่มคือ กลุ่มคุณลักษณะของการเป็นครูที่ดี สมรรถภาพการสอนทั่วไปและสมรรถภาพการฝึกงาน ทั้งนี้เพราะนอกจากจะฝึกสอนแล้วยังต้องฝึกงานในวิชาเอกด้วย เช่นวิชา บรรณารักษศาสตร์ มีการฝึกสอนวิชาการ ใช้น้องสมุคขณะเดียวกันก็ฝึกงานการเป็นบรรณารักษ์ของสมุคอีกด้วย แต่ความถนัดที่มุ่งประเมินในกลุ่มคุณลักษณะของการเป็นครูที่ดีและสมรรถภาพการฝึกงานมีค่ามากกว่าความถนัดที่มุ่งประเมินในกลุ่มสมรรถภาพการสอนทั่วไป แสดงว่าอาจารย์นิเทศก์ที่นิเทศวิชาที่มีทั้งการฝึกสอนและฝึกงานนี้ มุ่งประเมินผลทางด้านฝึกงานมากกว่าการฝึกสอน

สำหรับอาจารย์นิเทศก์ที่นิเทศว่าฝึกงานคือวิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยใช้นิตินี้ที่มุ่งประเมินเพียง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มคุณลักษณะของการเป็นครูที่ดี และสมรรถภาพการฝึกงาน ซึ่งในแต่ละมิตินี้ที่มุ่งประเมินมีจำนวนอาจารย์นิเทศก์ใช้ใกล้เคียงกัน ส่วนมิตินี้ที่มุ่งประเมินในกลุ่มสมรรถภาพการสอนทั่วไปไม่ใช้ในการประเมินผลเพราะในวิชานี้ไม่มีการฝึกสอนเลยมีเฉพาะฝึกงานอย่างเดียว

2.2 วิธีการให้คะแนนในแต่ละมิติที่อาจารย์ในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงใช้ในการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จากการสัมภาษณ์อาจารย์ในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงเกี่ยวกับวิธีการให้คะแนนในแต่ละมิติที่มุ่งประเมินในการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพก่อนที่จะนำคะแนนนี้ไปตัดสินให้ระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่านและไม่ผ่านนั้น พบว่าอาจารย์ในวิทยาลัยครูมีการให้คะแนนในแต่ละมิติที่มุ่งประเมินจัดแบ่งได้ 2 แบบ คือ แบบผ่านและไม่ผ่านและแบบมาตราส่วนประมาณค่า

อาจารย์ในวิทยาลัยครูที่มีการให้คะแนนในแต่ละมิติที่มุ่งประเมินเป็นแบบผ่านและไม่ผ่านนั้นมีการให้คะแนนในแต่ละมิติที่มุ่งประเมินเป็นแบบผ่านและไม่ผ่านทุกมิติ แล้วนำคะแนนในแต่ละมิติไปตัดสินให้ระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่านและไม่ผ่าน ซึ่งการตัดสินให้ระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่านนั้นอาจารย์ในวิทยาลัยครูกระทำใน 3 ลักษณะ คือลักษณะแรกนักศึกษาจะได้ระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่านเมื่อถูกประเมินให้ผ่านในทุกมิติที่มุ่งประเมิน ลักษณะที่สองนักศึกษาจะได้ระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่านเมื่อถูกประเมินให้ผ่านในมิติที่มุ่งประเมินเป็นจำนวนมิติตามที่อาจารย์ในวิทยาลัยครูกำหนด เช่น ได้จำนวนมิติที่ผ่านเท่ากับ 60 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนมิติที่มุ่งประเมินทั้งหมด เป็นต้น และลักษณะที่สาม นักศึกษาต้องได้ผ่านในมิติที่อาจารย์ในวิทยาลัยครูเห็นว่าสำคัญ เช่น มิติความประพฤติ และมิติความรับผิดชอบ เป็นต้น จึงจะได้ระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่าน

ส่วนอาจารย์ในวิทยาลัยครูที่มีการให้คะแนนในแต่ละมิติที่มุ่งประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่านั้นมีการให้คะแนนในแต่ละมิติที่มุ่งประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับคือ 1, 2, 3, 4 และ 5 แล้วนำค่าคะแนนในแต่ละมิติที่มุ่งประเมินไปตัดสินให้ระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่านและไม่ผ่าน ซึ่งการตัดสินให้ระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่านนั้นอาจารย์ในวิทยาลัยครูมีการพิจารณา 2 ลักษณะคือ พิจารณาจากค่ามัธยฐานเลขคณิตของค่าคะแนนในแต่ละมิติที่มุ่งประเมินทุกมิติ เช่น ถ้ามีมิติที่มุ่งประเมินอยู่ 4 มิติ มิติที่ 1, 2, 3 และ 4 ได้คะแนนมาตราส่วนประมาณค่าในระดับ 3, 4, 2 และ 5 ตามลำดับ นำคะแนนมาตราส่วนประมาณค่าที่ได้มาหาค่ามัธยฐานเลขคณิต ซึ่งได้ค่ามัธยฐานเลขคณิตเป็น 3.50 นำค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนในแต่ละมิติที่มุ่งประเมินไปเทียบกับเกณฑ์ขั้นต่ำที่ตั้งไว้ ถ้ามีค่าตั้งแต่เกณฑ์ขั้นต่ำขึ้นไป ก็ให้ระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่าน ส่วนการพิจารณาในลักษณะที่ 2 คือพิจารณาจากจำนวนมิติที่มุ่งประเมินที่มีค่าคะแนนมาตราส่วนประมาณค่าตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป สำหรับเกณฑ์ขั้นต่ำของจำนวนมิติที่มีคะแนน ตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป ในการพิจารณาให้ระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่านนั้น

ได้เสนอมาแล้วในรูปค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์

นอกจากนี้ยังพบว่า สัดส่วนจำนวนอาจารย์นิเทศก์ในวิทยาลัยครูกลุ่ม นครหลวงใช้วิธีให้คะแนนในแต่ละมิติที่มุ่งประเมินเป็นแบบผ่านและไม่ผ่านมีค่ามากกว่าสัดส่วนจำนวนอาจารย์นิเทศก์ที่ใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยเฉพาะอาจารย์นิเทศก์ที่นิเทศวิชา วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ทุกคนใช้วิธีให้คะแนนในแต่ละมิติที่มุ่งประเมินเป็นแบบผ่านและไม่ผ่าน แต่อาจารย์นิเทศก์ที่นิเทศวิชา บรรณารักษศาสตร์ทุกคนใช้วิธีให้คะแนนในแต่ละมิติที่มุ่งประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับคือ 1, 2, 3, 4 และ 5 และมีการศึกษาให้ระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่านโดยพิจารณาจากค่ามัธยิมเลขคณิตของค่าคะแนนมาตราส่วนประมาณค่าในแต่ละมิติที่มุ่งประเมิน รายละเอียดคงแสดงในตารางที่ 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 สักส่วนจำนวนอาจารย์นิเทศก์ในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงที่ไว้ให้
คะแนนในแต่ละมิติที่มุ่งประเมินเป็นแบบย่านและไม่ย่านและแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า จำนวนตามวิชาที่นิเทศ

วิชาที่นิเทศ	การให้คะแนนในแต่ละมิติที่มุ่งประเมิน ย่านและไม่ย่าน		มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ	
	จำนวนคน	สักส่วน	จำนวนคน	สักส่วน
วิชาที่มีฝึกสอน				
วิทยาศาสตร์	6	1.00	0	0.00
คณิตศาสตร์	4	1.00	0	0.00
สังคมศึกษา	18	0.67	9	0.33
ภาษาไทย	9	0.47	10	0.53
ภาษาอังกฤษ	6	0.55	5	0.45
คหกรรมศาสตร์	9	0.60	6	0.40
ศิลปศึกษา	3	0.75	1	0.25
วิชาที่มีฝึกสอนและฝึกงาน				
เกษตรกรรม	7	0.70	3	0.30
บรรณารักษศาสตร์	0	0.00	4	1.00
แนะแนวการศึกษา	5	0.63	3	0.37
วิชาที่มีฝึกงาน				
นวัตกรรมการและเทคโนโลยีทางการศึกษา	4	0.57	3	0.43
รวม	71	0.62	44	0.38

3. องค์ประกอบที่ใช้พิจารณาเปลี่ยนแปลงระดับคะแนนแก่นักศึกษาฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพของอาจารย์พิเศษในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์พิเศษในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงเกี่ยวกับการ
พิจารณาเปลี่ยนแปลงระดับคะแนนในการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ พบว่า
มีอาจารย์พิเศษจำนวน 52 คน ประเมินผลให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพผ่าน
เกณฑ์ขั้นต่ำ และอาจารย์พิเศษจำนวน 65 คน ประเมินผลให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์
วิชาชีพไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำหรืออยู่ในระดับคาบเส้น ซึ่งในกรณีที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์
วิชาชีพไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำหรืออยู่ในระดับคาบเส้นนั้นมีอาจารย์พิเศษจำนวน 60 คน
ที่เปลี่ยนแปลงระดับคะแนนและอาจารย์พิเศษจำนวน 5 คน ไม่เปลี่ยนแปลงระดับ
คะแนนที่ได้ เพราะได้ประเมินผลอย่างละเอียดมาโดยตลอดเวลาที่นี้เทศ

นอกจากนี้ยังพบว่าสัดส่วนจำนวนอาจารย์พิเศษที่มีการเปลี่ยนแปลงระดับ
คะแนนสูงกว่าสัดส่วนจำนวนอาจารย์พิเศษที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงระดับคะแนนในทุกวิชา
ที่นี้เทศ ส่วนสัดส่วนจำนวนอาจารย์พิเศษที่ไม่เปลี่ยนแปลงระดับคะแนนในวิชาภาษาอังกฤษ
มีค่ามากที่สุด รองลงมาคือวิชาเกษตรกรรม รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 สัดส่วนจำนวนอาจารย์นิเทศก์ในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงที่มีการเปลี่ยนแปลงและไม่เปลี่ยนแปลงระดับคะแนน จำแนกตามวิชาที่นิเทศ

วิชาที่นิเทศ	เปลี่ยนแปลงระดับคะแนน		ไม่เปลี่ยนแปลงระดับคะแนน	
	จำนวนคน	สัดส่วน	จำนวนคน	สัดส่วน
วิชาที่มีฝึกสอน				
วิทยาศาสตร์	4	1.00	0	0.00
คณิตศาสตร์	4	1.00	0	0.00
สังคมศึกษา	14	0.93	1	0.07
ภาษาไทย	11	1.00	0	0.00
ภาษาอังกฤษ	4	0.67	2	0.33
คหกรรมศาสตร์	7	0.88	1	0.12
ศิลปศึกษา	1	1.00	0	0.00
วิชาที่มีฝึกสอนและฝึกงาน				
เกษตรกรรม	3	0.75	1	0.25
บรรณารักษศาสตร์	4	1.00	0	0.00
แนะแนวการศึกษา	6	1.00	0	0.00
วิชาที่มีฝึกงาน				
นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	2	1.00	0	0.00
รวม	60	0.92	5	0.08

จากการสัมภาษณ์อาจารย์นิเทศก์ที่มีการเปลี่ยนแปลงระดับคะแนนถึงองค์ประกอบที่ใช้พิจารณาเปลี่ยนแปลงระดับคะแนน สามารถแบ่งองค์ประกอบออกเป็น 5 องค์ประกอบคือ

องค์ประกอบที่ 1 ความประพฤตินักศึกษา โดยพิจารณาจากการแต่งกาย ความมีน้ำใจและการมีมนุษยสัมพันธ์

องค์ประกอบที่ 2 ความตั้งใจใฝ่ใฝ่ประสบการณ์วิชาชีพ โดยพิจารณาจากความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลาและความขยันหมั่นเพียร

องค์ประกอบที่ 3 ความพยายามโดยพิจารณาจากพัฒนาการและความพยายาม

องค์ประกอบที่ 4 ปัญหาส่วนตัว โดยพิจารณาจากสภาพทางร่างกายและสภาพการเร่เรียน

องค์ประกอบที่ 5 การพบทวนสมรรถภาพของนักศึกษาโดยพิจารณาจากใฝ่ใฝ่ประสบการณ์วิชาชีพเพิ่มเติมคะแนนในวิชาอื่น ๆ คะแนนในมิติที่มุ่งประเมินที่สำคัญ การมีนักศึกษาไม่ผ่านเป็นภาระหน้าที่และสอบถามอาจารย์ท่านอื่น ๆ

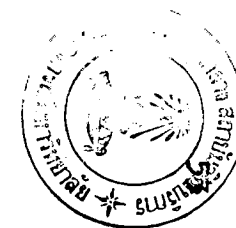
สำหรับองค์ประกอบที่อาจารย์นิเทศก์ใช้มากที่สุดในการเปลี่ยนแปลงระดับคะแนนคือองค์ประกอบที่ 5 โดยพิจารณาจากการใฝ่ใฝ่ประสบการณ์วิชาชีพเพิ่มเติมมากที่สุด รองลงมาคือการถามอาจารย์ท่านอื่น ๆ องค์ประกอบที่อาจารย์นิเทศก์ใช้มากรองลงมาคือ องค์ประกอบที่ 2 โดยพิจารณาจากความขยันมากที่สุด รองลงมาคือ ความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลา ส่วนองค์ประกอบที่อาจารย์นิเทศก์ใช้น้อยที่สุดคือองค์ประกอบที่ 3 รายละเอียดคงแสดงในตารางที่ 7

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 การแจกแจงความถี่ของจำนวนอาจารย์ในสังกัดทุกตามองค์ประกอบที่ใช้เปลี่ยนแปลงระดับคะแนนและจำแนกตามวิชาที่นิเทศ

วิชาที่นิเทศ องค์ประกอบ	วิทยา ศาสตร์	คณิต ศาสตร์	สังคม ศึกษา	ภาษา ไทย	ภาษา อังกฤษ	คหกรรม ศาสตร์	ศิลป ศึกษา	เกษตร กรรม	บรรณารักษ์ ศาสตร์	แนะแนว การศึกษา	นวัตกรรมการ และเทคโนโลยีทางการศึกษา	รวม
1. ความประพฤตินักศึกษา	1	0	4	6	1	0	0	0	0	6	1	19
2. ความตั้งใจปีงบประมาณ วิชาชีพ	2	3	5	1	3	0	0	3	1	3	1	22
3. ความพยายาม	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	2
4. ปัญหาส่วนตัว	1	0	0	0	0	1	0	1	1	0	0	4
5. การทบทวนสมรรถภาพ ของนักศึกษา	2	1	10	8	3	8	1	0	3	5	1	41

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ปัญหาในการประเมินผลการปฏิบัติงานวิชาชีพของอาจารย์นิเทศก์ ในวิทยาลัยครู กลุ่มนครหลวง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์นิเทศก์ในวิทยาลัยครู กลุ่มนครหลวงเกี่ยวกับ
ปัญหาที่เกิดขึ้นในการประเมินผลการปฏิบัติงานวิชาชีพ พบว่าปัญหาที่อาจารย์
นิเทศก์ในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงพบมากที่สุด คือปัญหาแบบประเมินผลไม่เหมาะสม
และลำบากต่อการไขประเมินผล เช่น บางมิติที่มุ่งประเมิน ในแบบประเมินผลไม่ตรงกับ
ลักษณะวิชาที่นิเทศ มีวิธีการให้ความร่วมมือและช่วยเหลือโรงเรียน มนุษยสัมพันธ์
และมีวิธีการวางตัวท่วงท่าจาไม่สามารถวัดได้ด้วยตนเอง เพราะอาจารย์นิเทศก์ได้
พบนักศึกษาเฉพาะคอนไปนิเทศเท่านั้น จึงต้องถามจากอาจารย์ที่เลี้ยงและเพื่อนนักศึกษา
ซึ่งอาจตอบไม่ตรงตามสภาพความเป็นจริง สำหรับปัญหานี้ อาจารย์นิเทศก์พบมากในทุก
วิชาที่นิเทศ ปัญหาที่พบมากที่สุดรองลงมาคือ ปัญหาผู้ประเมินผลมีความเห็นไม่ตรงกัน ส่วน
มากเป็นความเห็นของอาจารย์นิเทศก์ไม่ตรงกับความเห็นของอาจารย์ที่เลี้ยง เพราะ
อาจารย์ที่เลี้ยงมักประเมินผลนักศึกษาให้สูงกว่าความเป็นจริง ส่วนปัญหาที่พบน้อยคือ
ปัญหานักศึกษาทำบันทึกการสอนไม่ดี ไม่มีงานให้นักศึกษาปฏิบัติงานวิชาชีพได้ครบ
และนักศึกษาพูดภาษากลางได้ไม่ชัดซึ่งเป็นนักศึกษาที่มีภูมิลาเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
และภาคใต้

สำหรับอาจารย์นิเทศก์ที่นิเทศวิชาที่มีฝึกสอนนอกจากพบปัญหาแบบประเมินผล
ไม่เหมาะสมและลำบากต่อการไขประเมินผล และผู้ประเมินผลมีความเห็นไม่ตรงกัน
แล้ว ปัญหาที่พบบ่อยอีกปัญหาหนึ่งคือ ปัญหานักศึกษาไม่แม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน ส่วนวิชา
ที่มีฝึกงาน นอกจากพบปัญหาแบบประเมินผลไม่เหมาะสมและลำบากต่อการไขประเมินผล
แล้ว ปัญหาที่พบบ่อยอีกปัญหาหนึ่งคือปัญหาการไปนิเทศไม่สะดวก และเวลาที่ไปนิเทศน้อย
เพราะนักศึกษาที่ฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพวิชานี้ บางคนออกฝึกงานในต่างจังหวัด และ
ตามหน่วยงานต่าง ๆ เช่นศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งอยู่ไกลจาก
วิทยาลัยครู รายละเอียดดังกล่าวแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การแจกแจงความถี่ของจำนวนอาจารย์ในเทศกัจัดทวตามปัญหาที่พบในการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและจำแนกตามวิชาที่นเทศ

ปัญหา	วิชาที่นเทศ											
	วิทยา ศาสตร์	คณิต ศาสตร์	สังคม ศึกษา	ภาษา ไทย	ภาษา อังกฤษ	คหกรรม ศาสตร์	ศิลป ศึกษา	เกษตร กรรม	บรรณารักษ์ ศาสตร์	แนะแนว	นวัตกรรมและ เทคโนโลยีทาง การศึกษา	รวม
1. ผู้ประเมินผลมีความเห็นไม่ตรงกัน	-	-	10	1	-	1	-	2	1	1	1	17
2. อาจารย์นเทศกไม่ชำนาญในเนื้อหาวิชาที่นเทศ	-	-	2	-	-	-	-	2	-	2	-	6
3. การไปนเทศไม่สะดวกและเวลาน้อย	-	-	1	5	-	-	-	-	1	-	4	11
4. เกณฑ์ไม่ชัดเจนลำบากใจในการตัดสินระดับคะแนนเป็นผ่านและไม่ผ่าน	1	1	-	2	-	1	-	1	1	3	2	12
5. แบบประเมินผลไม่เหมาะสมและลำบากต่อการใช้	3	1	15	12	6	11	4	6	1	2	5	67
6. ไม่มีงานให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้ครบ	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	2
7. นักศึกษาไม่แน่นในเนื้อหาวิชาที่สอน	1	1	2	3	1	1	-	-	-	1	-	10
8. นักศึกษามีปัญหาทางการเงินและไม่พร้อมที่จะฝึกประสบการณ์	-	-	1	-	2	-	-	-	1	-	-	4
9. นักศึกษาทำบันทึกการสอนไม่ได้	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1
10. นักศึกษาศุกภาษากลางไม่ชัด	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	2

ศูนย์วิทยพักรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ความคิดเห็นของอาจารย์ในสังกัดในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง ท่อการทัศน
ระดับคะแนนรวมสรุปเป็น 2 ระดับ คือ ผ่านและไม่ผ่าน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ในสังกัดในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงเกี่ยวกับความคิดเห็น
ท่อการทัศนระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่านและไม่ผ่าน ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน
วิชาชีพ พบว่า มีอาจารย์ในสังกัดไม่เห็นด้วยกับการทัศนระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่านและ
ไม่ผ่านมากที่สุดคือ จำนวน 99 คน ส่วนอาจารย์ในสังกัดเห็นด้วยมีจำนวน 13 คน อีก
5 คน ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย กับการทัศนระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่านและไม่ผ่าน
นอกจากนั้นยังพบว่าสัดส่วนความคิดเห็นของอาจารย์ในสังกัดที่ไม่เห็นด้วยกับการทัศนระดับ
คะแนนรวมสรุปเป็นผ่านและไม่ผ่านมีค่ามากกว่าสัดส่วนความคิดเห็นของอาจารย์ในสังกัดที่
เห็นด้วยในทุกวิชาที่ในเทศ ยกเว้น วิชา เกษตรกรรม และนวัตกรรมการและเทคโนโลยีทาง
การศึกษานั้นที่มีสัดส่วนความคิดเห็นของอาจารย์ในสังกัดที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เท่ากัน
รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 9

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 สัดส่วนความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง ต่อ การทัศนระดับคะแนนรวมสรุป เป็นย่านและไม่ย่าน จำแนกตามวิชาที่ นิเทศ

วิชาที่นิเทศ	ความคิดเห็น		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย	
	จำนวนคน	สัดส่วน	จำนวนคน	สัดส่วน	จำนวนคน	สัดส่วน	จำนวนคน	สัดส่วน
วิทยาศาสตร์	0	0.00	6	1.00	0	0.00		
คณิตศาสตร์	0	0.00	4	1.00	0	0.00		
สังคมศึกษา	2	0.07	25	0.93	0	0.00		
ภาษาไทย	1	0.05	15	0.79	3	0.16		
ภาษาอังกฤษ	0	0.00	11	1.00	0	0.00		
คหกรรมศาสตร์	1	0.07	13	0.87	1	0.07		
ศิลปศึกษา	0	0.00	4	1.00	0	0.00		
เกษตรกรรม	5	0.45	5	0.45	1	0.09		
บรรณารักษศาสตร์	0	0.00	4	1.00	0	0.00		
แนะแนวการศึกษา	0	0.00	8	1.00	0	0.00		
นวัตกรรมการและ เทคโนโลยีทางการศึกษา	4	0.50	4	0.50	0	0.00		
รวม	13	0.11	99	0.85	5	0.04		

จากการสัมภาษณ์อาจารย์นิเทศที่เห็นด้วยกับการตัดสินระดับคะแนนรวมสรุป
เป็นผ่านและไม่ผ่านถึงเหตุผลที่เห็นด้วย พบว่าอาจารย์นิเทศเห็นด้วยกับการตัดสินระดับ
คะแนนรวมสรุปเป็นผ่านและไม่ผ่าน ด้วยเหตุผล มีความยุติธรรม เหมาะสมสำหรับการ
ประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมากที่สุด เนื่องจากอาจารย์นิเทศไม่ได้
นิเทศนักศึกษาตลอดเวลา ซึ่งไม่สามารถประเมินผลไล่ละเอียดนัก อีกทั้งอาจารย์นิเทศ
มีเกณฑ์ใช้ตัดสินระดับคะแนนไม่เหมือนกัน ทำให้นักศึกษาที่ถนัดนิเทศโดยอาจารย์นิเทศ
ที่ไม่เคร่งครัดนักได้ระดับคะแนนสูงกว่าอีกคนที่ถนัดนิเทศโดยอาจารย์นิเทศที่เคร่งครัด
ทั้งเกณฑ์การตัดสินระดับคะแนนรวมสรุปไว้สูง ซึ่งระดับคะแนนที่นักศึกษาได้รับจะนำไป
รวมในการคิดค่าคะแนนเฉลี่ยร่วมกับวิชาอื่น ๆ ด้วย ดังนั้นนักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
ที่มีความสามารถเท่ากัน ก็อาจได้ระดับคะแนนรวมสรุปต่างกัน จึงทำให้เกิดความไม่ยุติธรรม
สำหรับเหตุผลรองลงมาคือ ง่ายและสะดวกต่อการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
เพราะไม่ต้องประเมินผลไล่ละเอียดนัก ทั้งไม่ต้องยุ่งยากในการแบ่งระดับคะแนนเป็น
หลายระดับอีกด้วย รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การแจกแจงความถี่เหตุผลของอาจารย์นิเทศที่เห็นด้วยกับการตัดสิน
ระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่าน และไม่ผ่าน

เหตุผล	ความถี่ (15)
1. มีความยุติธรรม เหมาะสมสำหรับการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	7
2. ง่ายและสะดวกต่อการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	5
3. ทำให้นักศึกษาถนัดไม่ผ่าน จึงเกิดความกระตือรือร้น	1
4. อาจารย์นิเทศไม่ได้ใกล้ชิดกับนักศึกษามากนัก	1
5. ถ้าประเมินผลอย่างละเอียดแล้วตัดสินเป็นผ่านและไม่ผ่านก็พอ	1

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ในเทศน์ที่ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินระดับคะแนนรวมสรุป เป็นผ่านและไม่ผ่าน ถึงเหตุผลที่ไม่เห็นด้วย พบว่าเหตุผลที่ทำให้อาจารย์ในเทศน์ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่านและไม่ผ่านมากที่สุดคือเหตุผลทำให้นักศึกษาไม่มีความกระตือรือร้นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพราะนักศึกษาทางคิดว่าฝึกประสบการณ์วิชาชีพแค่ให้ผ่านก็พอ ไม่ตั้งใจทำให้ดีที่สุด ด้วยเหตุนี้ที่สุดก็ไ้ระดับ ผ่าน ท่ำที่ หรือพอใช้ก็ไ้ระดับ ผ่านเช่นเดียวกัน เหตุผลรองลงมาคือ เหตุผลที่ว่าเป็นการประเมินผลให้ระดับคะแนนรวมสรุปที่ไม่ละเอียด เพราะมีแค่ระดับผ่านกับไม่ผ่าน ฉะนั้นักศึกษาไ้ระดับคะแนนรวมสรุปเป็น ผ่าน ก็ไม่ทราบว่าผ่านในระดับใด ดี หรือดีมาก ไม่สามารถแยกนักศึกษาไ้ว่า คนใดฝึกประสบการณ์วิชาชีพไ้ดีกว่า และเหตุผลอันดับที่ 3 คือ เหตุผลเป็นการให้ระดับคะแนนไม่ตรงความสามารถของนักศึกษาและไม่ยุติธรรม นั่นคือ นักศึกษาที่ตั้งใจฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้ดีที่สุดและฝึกไ้ดีก็ด้วยกับนักศึกษาที่ไม่ตั้งใจฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้เต็มความสามารถและฝึกไ้พอใช้ ต่างก็ไ้ระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่านเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ักศึกษาที่ฝึกไ้ดีคิดว่าควรไ้ระดับคะแนนรวมสรุปสูงกว่าักศึกษาที่ฝึกไ้พอใช้ จึงเป็นการไม่ยุติธรรมสำหรับักศึกษาที่ฝึกไ้ดี รายละเอียดคังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 การแจกแจงความถี่ เหตุผลของอาจารย์ในเทศน์ที่ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินระดับคะแนนรวมสรุปเป็นผ่านและไม่ผ่าน

เหตุผล	ความถี่ (99)
1. ทำให้นักศึกษาไม่มีความกระตือรือร้นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	47
2. เป็นการประเมินผลให้ระดับคะแนนที่ไม่ละเอียด	31
3. เป็นการให้ระดับคะแนนไม่ตรงกับความสามารถของนักศึกษาและไม่ยุติธรรม	25
4. ทำให้มาตรฐาน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพต่ำลง	2
5. ตัดสินใจลำบากโดยเฉพาะอย่างยิ่งักศึกษาที่อยู่ในระดับคาบเส้น	2
6. ทำให้นักศึกษามีความรับผิดชอบน้อยลง	2
7. เป็นการลดความสำคัญของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	1